

Razjarjen od jeze na nežnega otroka, zabrusi nesrečni pijanec strašno kletev, pograbi z divjim krikom pivsko steklenico in jo z vso silo zažene nasproti plavalasi deklici...

Lahen, bolesten krik in — Anka je omahnila kot mrtva na tla...

(Konec prih.)

Mladost.

*Kakor zgodnje cvetke v maju
mladi dnevi nam žare,
kakor slapček v tihem gaju
poje radostno srce:
Zdaj pomlad nam vence vije,
cvetje nežno nam dehti;
sonce sreče v duše sije,
ura bije mladih dni.*

Gregor Mali.

Kaj pripoveduje večna luč prvoobhajancem . . .

Pred oltarjem, ki je na njem zlata hišica, tabernakelj, gori v svetilki lučka. Noč in dan. Čisto blizu Zveličarja, ki je v tabernaklju. Migljanje te večne lučke je tudi tiha molitev.

Ljubim malim prvoobhajancem bi večna luč rada marsikaj povedala. Kaj pa takega?

Pa vsi poslušajmo! Prav tiho bodimo, da slišimo! »Moji ljubi otroci! Tu v tabernaklju prebiva Zveličar-Jezus. V podobi belega kruhka. Prav tisti Jezus je tu, ki je nekoč hodil po Sveti deželi. Prav tisti Zveličar, ki je bolnike ozdravljaj, s samo besedo in brž in popolnoma; tisti Zveličar, ki je vodo spremenil v vino, ki je male otroke v naročje jemal, ki jih je rad imel in blagoslavljal. Ta Jezus je hotel za vselej pri nas ostati, in sicer pod podobo kruha. To je najsvetejši Zakrament.